

Astrid H. Roemer

Afnemend

21 liefdesgedichten

BUKU
BIBLIOTHECA
SURINAMICA

1. Zo kijk je zodra ik
wegloop: onverstaanbare moederogen

handbagage in rechterhand
en wuivend naar je met linker -
vertrek ik

het is sterven
iedere keer weer als
verdwijnen in een gat
terwijl ik liever blijf in je
blikveld zo:
als de amandelboom op
het erf van je ouders

altijd vullen mijn ogen zich met tranen
deze keer lopen ze over
mijn gezicht naar mijn hals en
vinden mijn borsten
is er een vrouw van wie ik
meer houd?
een geliefde die ik vaker heb verlaten?
en waarom schreeuw je niet? houd je me
niet tegen? geen traan?!

je onverstaanbare moederogen glanzend
in je prachtige gelaat volgen me
terwijl ik je de rug
toe keer: als een roos ben je aan een sterke steel in
een glazen vaas waarin helder water
op een schone tafel bij een groot
zonnig raam

ik zwaai
jij knikt

breek je?
breek niet moeder, mijn bloedeigen oerlicht: dit is
mogelijk
ons laatste ogenblik.

2. Ik schrik hoe
van ver in verse sneeuw
een gestalte opdoemt
ver als een god
fors als een krijgsheer
streng als een schaapsherder
stabiel als een ervaren vorst

zoals zij de blik op scherp zet
de schouders nog meer recht
de lippen naar glimlach trekt:
deze noorderling kijkt om zich heen
ziet me staren
wendt zich niet af

haastig maak ik mij uit de voeten
zoals vriendinnetjes vroeger deden
zodra ze jou zagen
verschijnen stamelend: kijk, je moeder!

Hoe heb ik onbevreesd jouw
kind kunnen zijn?

3. Alas! Wie is het toch die
nog spijt krijgt van de afstand
tussen jou en mij
nu ons beider lijf afneemt
in mogelijkheden en
de tijd
krimpt tot een stollende ruimte
welke ons samen
voegt en jou en mij
onherroepelijk doodt.